

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 13.5.2025.
COM(2025) 245 final

2025/0117 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji o usvajanju preporuka i zaključaka upućenih 10 država stranaka o njihovoj provedbi te konvencije, u odnosu na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog odnosi se na odluku kojom se utvrđuje stajalište koje treba zauzeti u ime Unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Istanbulska konvencija” ili „Konvencija”) 5. i 6. lipnja 2025. u vezi s predviđenim donošenjem osam nacрта preporuka i dva nacрта zaključaka upućenih 10 stranaka za njihovu provedbu Konvencije².

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Istanbulska konvencija

U Istanbulskoj konvenciji utvrđen je sveobuhvatan i usklađen skup pravila za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u Europi i šire. Konvencija je stupila na snagu 1. kolovoza 2014.

EU je Konvenciju potpisao u lipnju 2017., a 28. lipnja 2023. dovršio je postupak pristupanja polaganjem dviju isprava o odobrenju, čime je Konvencija za EU stupila na snagu 1. listopada 2023. EU je pristupio Konvenciji u području pitanja koja su u njegovoj isključivoj nadležnosti, konkretno pitanja koja se odnose na institucije i javnu upravu Unije¹ i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja². Sve države članice EU-a potpisale su Konvenciju, a 22 su je ratificirale³.

2.2. Odbor stranaka

Odbor stranaka⁴ čine predstavnici stranaka Konvencije. Stranke nastoje svojim predstavnicima imenovati stručne osobe najvišeg ranga u području sprečavanja i borbe protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji⁵. Zadaće povjerene Odboru stranaka navedene su u pravilu 1. njegova Poslovnika⁶. EU je 1. listopada 2023. postao stranka Istanbulske konvencije, a time i član Odbora stranaka (članak 67. stavak 1. Konvencije).

2.3. Mehanizam za praćenje Istanbulske konvencije

Istanbulskom konvencijom utvrđuje se mehanizam nadzora kako bi se osiguralo da je stranke djelotvorno provode⁷. Njegova je svrha ocijeniti primjenu Konvencije u praksi i pružiti smjernice strankama. Mehanizam nadzora sastoji se od dva različita, ali međusobno povezana

¹ Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja, SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Status ratifikacija na dan 24. travnja 2025.: AT (2013.); BE (2016.); CY (2017.); DE (2017.); DK (2014.); IE (2019.); EL (2018.); ES (2014.); EE (2017.) FI (2015.); FR (2014.); HR (2018.); IT (2013.); LU (2018.); MT (2014.); NL (2015.); PL (2015.); PT (2013.); RO (2016.); SI (2015.); SV (2014.), LV (2023.).

⁴ [Odbor stranaka – Istanbulska konvencija o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Pravilo 2.1.b Poslovnika Odbora stranaka.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, donesen 4. svibnja 2015.

⁷ Članak 1. stavak 2. Istanbulske konvencije.

tijela: neovisnog stručnog tijela (Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”)) i Odbora stranaka.

GREVIO je neovisna skupina stručnih osoba zadužena za nadzor provedbe Istanbulske konvencije u zemljama, u skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije. Postupak nadzora utvrđen je u članku 68. Konvencije. U skladu s člankom 68. stavkom 1. Konvencije stranke su dužne podnijeti izvješće, na temelju upitnika koji priprema skupina GREVIO, u kojem se detaljno navode poduzete zakonodavne i druge mjere kojima se provodi Konvencija. GREVIO priprema izvješće o mjerama koje je dotična stranka poduzela u provedbi Konvencije i predlaže kako ta stranka može riješiti utvrđene probleme⁸.

Na temelju izvješća skupine GREVIO Odbor stranaka, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije, može donijeti preporuke upućene dotičnoj stranci o provedbi Konvencije i odrediti datum do kojeg stranka treba dostaviti odgovor o njihovoj provedbi. Na temelju te odredbe Odbor stranaka donosi preporuke za stranke u kojima se razlikuju one mjere koje bi trebalo poduzeti što prije, uz obvezu izvješćivanja u roku od tri godine, od mjera koje, iako su važne, nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka trogodišnjeg razdoblja stranka izvješćuje Odbor stranaka o napretku u provedbi preporuka koje su joj upućene. Na temelju tih informacija i svih dobivenih dodatnih informacija Tajništvo Odbora⁹ priprema zaključke o provedbi preporuka u vezi sa svakom strankom koja je predmet preispitivanja, koje usvaja Odbor stranaka.

Budući da je osnovni postupak procjene dovršen za gotovo sve stranke, GREVIO je krajem 2022. odlučio prijeći na sljedeću fazu procjene. U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje GREVIO provodi nakon osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i traje od 2023. do 2031. Osnovnom procjenom obuhvaćeno je oko 60 članaka Istanbulske konvencije, dok je novim postupkom tematske procjene obuhvaćeno 20 članaka, i to članci 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. U tim se člancima utvrđuju standardi za tijela za izvršavanje zakonodavstva, aktere kaznenog pravosuđa, pružanje općih i specijaliziranih usluga potpore žrtvama te opći pristup usmjeren na žrtve. Cilj je pružiti temeljitiju procjenu tih područja, pri čemu se osobita pozornost posvećuje napretku postignutom u okviru svakog članka.

U mišljenju 1/19 (Istanbulska konvencija) od 6. listopada 2021. (EU:C:2021:832, točka 305.) Sud je potvrdio da je znatan dio obveza Konvencije u biti obvezao Uniju u pogledu vlastitog administrativnog osoblja kao i u odnosu na javnost koja posjećuje prostore i zgrade institucija, tijela, ureda i agencija. Kad je riječ o 20 posebnih odredaba obuhvaćenih prvim krugom tematske evaluacije, Sud je potvrdio da se njih 17 primjenjuje i na Uniju i njezinu javnu upravu, i to sve prethodno navedene odredbe osim članaka 3., 31. i 48. Konvencije. Istodobno, opseg obveza Unije trebalo bi tumačiti uzimajući u obzir njezinu specifičnu prirodu i ovlasti. Konkretno, budući da javna uprava EU-a nema ovlasti za izvršavanje zakonodavstva, preporuke koje se odnose na pitanja izvršavanja zakonodavstva, kao što je izdavanje hitnih naloga za udaljavanje, trebalo bi tumačiti na način da se njima zahtijeva jamčenje sigurnosti žrtve u okviru njezinih ovlasti, na primjer tako da se navodnim počiniteljima zabrani pristup prostorima institucija.

⁸ Članak 68. stavak 10. Istanbulske konvencije.

⁹ Primjenjivi postupak za nadzor provedbe i izvješćivanje definiran je u „Okviru za nadzor provedbe preporuka upućenih državama strankama”, koji je Odbor stranaka usvojio 13. travnja 2021., IC-CP/Inf(2021)2.

Na svojem posljednjem sastanku u prosincu 2024. Odbor stranaka donio je Odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba donijeti s obzirom na izvješća skupine GREVIO donesena u okviru prvog kruga tematske procjene [IC-CP(2024)10 rev].

Dosadašnja praksa Odbora stranaka bila je da se preporuke i zaključci donose na temelju konsenzusa na sastancima koji se održavaju na zahtjev¹⁰ jedne trećine stranaka, predsjednika Odbora stranaka ili glavnog tajnika, obično dvaput godišnje.

2.4. Predviđeni akti Odbora stranaka

Predviđeno je da će na 18. sastanku 5. i 6. lipnja 2025. Odbor stranaka usvojiti sljedećih osam nacrtu preporuka na temelju prvog kruga tematske procjene i dva nacrtu zaključaka („predviđeni akti” ili „nacrti preporuka i zaključaka”):

- Preporuke za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov],
- Preporuke za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov],
- Preporuke za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov],
- Preporuke za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov],
- Preporuke za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov],
- Preporuke za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov],
- Preporuke za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov],
- Preporuke za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov],
- Zaključci o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov], i
- Zaključci o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Predviđeni akti odnose se na 10 stranaka i uključuju preporuke (na temelju prvog kruga tematske procjene) o mjerama koje treba poduzeti u provedbi Istanbulske konvencije i zaključke o tome kako stranke provode prethodne preporuke. Odnose se na to kako relevantne institucije i javna uprava provode odredbe Konvencije. Unija je pristupila Konvenciji u mjeri u kojoj se ona primjenjuje na njezine institucije i javnu upravu i ima isključivu nadležnost za prihvaćanje obveza utvrđenih u Konvenciji u pogledu vlastitih institucija i javne uprave u okviru područja primjene članka 336. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a). Stoga je primjereno utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora stranaka u pogledu institucija i javne uprave Unije jer predviđeni akti mogu presudno utjecati na

¹⁰ Članak 67. stavak 2. Konvencije.

sadržaj prava Unije time što bi u budućnosti mogli utjecati na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije.

Nacrti preporuka i nacrti zaključaka o pitanjima koja su u nadležnosti Unije, u pogledu njezinih institucija i javne uprave, u skladu su s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije. Stoga se predlaže da Unija ne uloži prigovor na usvajanje nacrti preporuka i nacrti zaključaka na 18. sastanku Odbora stranaka.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali postoji mogućnost da „presudno utječu na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”¹¹.

4.1.2. Primjena na ovaj predmet

Odbor stranaka je tijelo osnovano Istanbulsom konvencijom. Predviđeni akti koje Odbor stranaka treba donijeti akti su koji proizvode pravne učinke. Predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije jer u budućnosti mogu imati učinak na tumačenje relevantnih odredaba Istanbulske konvencije. Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalna pravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije. Ako predviđeni akt ima dva cilja ili elementa te ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni, a drugi samo sporedan, odluka na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a mora se temeljiti na samo jednoj materijalnoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj ili element.

U pogledu predviđenog akta kojim se istovremeno želi postići više ciljeva ili koji ima više elemenata, koji su neodvojivo povezani, a nijedan nije sporedan u odnosu na druge, materijalna pravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a iznimno se mora temeljiti na različitim odgovarajućim pravnim osnovama.

4.2.2. Primjena na ovaj predmet

Kad je riječ o materijalnopravnoj osnovi, EU je pristupio Istanbulske konvencije u području pitanja koja su u njenoj isključivoj nadležnosti, točnije pitanja koja se odnose na institucije

¹¹ Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka/Vijeće, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, t. 61. do 64.

i javnu upravu Unije¹² i pitanja koja se odnose na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja¹³. Pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji podijeljeno je u dvije zasebne odluke Vijeća kako bi se u obzir uzeo poseban položaj Danske i Irske s obzirom na glavu V. UFEU-a. Stoga i odluku o utvrđivanju stajališta koje u Odboru stranaka treba zauzeti u ime Unije treba podijeliti u dvije odluke ako se relevantne preporuke ili zaključci odnose na oba pitanja. Predložena odluka odnosi se na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije. Stoga je materijalna pravna osnova predložene odluke članak 336. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebao bi biti članak 336. UFEU-a u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

¹² Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹³ Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije na 18. sastanku Odbora stranaka Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji o usvajanju preporuka i zaključaka upućenih 10 država stranaka o njihovoj provedbi te konvencije, u odnosu na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 336. u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Konvencija”), koju je Unija sklopila Odlukom Vijeća (EU) 2023/1075¹⁴ u odnosu na institucije i javnu upravu Unije i Odlukom Vijeća (EU) 2023/1076¹⁵ u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azilom i zabranom prisilnog udaljenja ili vraćanja u mjeri u kojoj su ta pitanja u isključivoj nadležnosti Unije, stupila je na snagu za Uniju 1. listopada 2023.
- (2) U skladu s člankom 66. stavkom 1. Konvencije Skupina stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („GREVIO”) treba pratiti kako stranke provode Konvenciju. U skladu s člankom 68. stavkom 11. Konvencije GREVIO treba usvojiti svoje izvješće i zaključke o mjerama koje dotična stranka poduzima radi provedbe odredaba Konvencije.
- (3) Odbor stranaka Konvencije može donijeti preporuke upućene dotičnoj stranci, u skladu s člankom 68. stavkom 12. Konvencije. Preporuke se temelje na izvješću skupine GREVIO i u njima se razlikuju one mjere za koje Odbor stranaka smatra da bi ih stranka trebala poduzeti što prije, uz zahtjev da ga u roku od tri godine izvršiti, od mjera koje su važne, no nisu u jednakoj mjeri hitne. Nakon isteka trogodišnjeg razdoblja stranka mora izvijestiti Odbor stranaka o mjerama poduzetima u deset posebnih područja Konvencije. Na temelju tih informacija i svih dodatnih dobivenih informacija Odbor stranaka usvaja zaključke o provedbi preporuka koje priprema Tajništvo Odbora.

¹⁴ Odluka Vijeća (EU) 2023/1075 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na institucije i javnu upravu Unije (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 1.), [Odluka Vijeća \(EU\) 2023/1075](#).

¹⁵ Odluka Vijeća (EU) 2023/1076 od 1. lipnja 2023. o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima, azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (SL L 143 I, 2.6.2023., str. 4.), [Odluka Vijeća \(EU\) 2023/1076](#).

- (4) U skladu s člankom 68. stavkom 3. Konvencije postupci procjene koje provodi GREVIO nakon prvotnog postupka osnovne procjene dijele se u krugove („krugovi tematske procjene”). Prvi krug tematske procjene provodi se pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i obuhvaća 20 konkretnih članaka Konvencije, i to članke 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. i 56. Na svojem posljednjem sastanku održanom 17. prosinca 2024. Odbor stranaka donio je Odluku o preporukama koje Odbor stranaka treba donijeti s obzirom na izvješća skupine GREVIO donesena u okviru prvog kruga tematske procjene [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) Očekuje se da će Odbor stranaka na svojem 18. sastanku 5. i 6. lipnja 2025. donijeti osam nacрта preporuka na temelju prvog kruga tematske procjene pod nazivom „Izgradnja povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde” i dva nacрта zaključaka o tome kako 10 stranaka provodi Konvenciju („nacrti preporuka i zaključaka”):
- Preporuke za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov],
 - Preporuke za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov],
 - Preporuke za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov],
 - Preporuke za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov],
 - Preporuke za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov],
 - Preporuke za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov],
 - Preporuke za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov],
 - Preporuke za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov],
 - Zaključke o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov], i
 - Zaključke o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Unija ima isključivu nadležnost za prihvaćanje obveza utvrđenih u Konvenciji u pogledu vlastitih institucija i javne uprave u okviru područja primjene članka 336. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. U mišljenju 1/19 (Istanbulska konvencija) od 6. listopada 2021. (EU:C:2021:832, točka 305.) Sud Europske unije je potvrdio da je znatan dio obveza Konvencije koje se odnose na poduzimanje preventivnih i zaštitnih mjera u biti obvezao Uniju u pogledu vlastitog administrativnog osoblja kao i u odnosu na javnost koja posjećuje prostore i zgrade institucija, tijela, ureda i agencija. Osim toga, Sud je u točki 307. tog mišljenja smatrao da se Unija ne bi trebala ograničiti na uspostavu minimalnih zahtjeva ili mjera pružanja potpore, nego bi sama morala osigurati potpuno ispunjenje tih obveza. Istodobno, opseg obveza Unije trebalo bi tumačiti uzimajući u obzir njezinu specifičnu prirodu i ovlasti. Konkretno, budući da javna uprava Unije nema ovlasti za izvršavanje zakonodavstva, preporuke koje se

odnose na pitanja izvršavanja zakonodavstva, kao što je izdavanje hitnih naloga za udaljavanje, trebalo bi tumačiti na način da se njima zahtijeva jamčenje sigurnosti žrtve u okviru njezinih ovlasti, na primjer tako da se navodnim počiniteljima zabrani pristup prostorima institucija.

- (7) Nacrti preporuka i nacrti zaključaka odnose se na provedbu odredaba Konvencije koje se primjenjuju i na Uniju u pogledu njezinih institucija i javne uprave. Stoga je primjereno utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Odbora stranaka u odnosu na pitanja povezana s institucijama i javnom upravom Unije jer predviđeni akti mogu presudno utjecati na sadržaj prava Unije time što bi u budućnosti mogli utjecati na tumačenje relevantnih odredaba Konvencije.
- (8) Kad je riječ o Albaniji, nacrt preporuka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se osigura dostatno i održivo financiranje relevantnih politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama, među ostalim primjenom transparentnih postupaka za financiranje organizacija za prava žena (članak 8. Konvencije); promiču informativne kampanje ili programi i redovito procjenjuje njihov učinak (članak 12. Konvencije); poduzmu mjere za povećanje učinkovitosti usavršavanja, među ostalim s obzirom na fluktuaciju osoblja (članak 15. Konvencije); prošire postojeći programi za počinitelje i uvedu programi posebno usmjereni na počinitelje seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); poveća financiranje i broj dostupnih usluga za žene žrtve, posebno za žene s posebnim potrebama (članak 20. Konvencije); žrtvama osigura pristup sveobuhvatnim zdravstvenim uslugama (članak 20. Konvencije); osiguraju financijska sredstva za telefonske linije za pomoć (članak 22. Konvencije); zajamči da žrtve seksualnog nasilja imaju besplatan pristup forenzičkim pregledima (članak 25. Konvencije); poduzmu mjere za poticanje žena žrtava da prijavljuju nasilje i osigura da u takvim slučajevima odgovor bude rodno osjetljiv i usmjeren na žrtve (članci 49. i 50.); osigura da se postupci procjene rizika i upravljanja rizikom primjenjuju u slučajevima koji se odnose na sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 51. Konvencije); bolje iskoriste hitni nalozi za udaljavanje (članak 52. Konvencije); osigurati da su nalozi o zaštiti na raspolaganju i dostupni svim žrtvama (članak 53. Konvencije), ocijeniti provedbu mjera zaštite i osigurati njihovu usklađenost s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Albaniji.
- (9) Kad je riječ o Austriji, nacrt preporuka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se izradi dugoročni sveobuhvatni akcijski plan / strateški dokument o politici za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 7. Konvencije); prikupe razvrstani podaci o broju žena i djevojčica koje se obraćaju socijalnim službama i traže pomoć zbog pretrpljenog nasilja nad ženama (članak 11. Konvencije); obavijesti žrtve o dostupnosti službi za potporu (članak 12. Konvencije); prati kako nastavni materijali pristupaju pitanjima povezanim s nasiljem u obitelji i nasiljem nad ženama (članak 14. Konvencije); osigura usavršavanje osoblja u općim službama za potporu (članak 15. Konvencije); žrtvama omogućiti pristup održivim i priuštivim mogućnostima stanovanja i izdavanje forenzičkih izvješća u kojima se dokumentiraju ozljede (članak 20. Konvencije); zajamči dovoljan broj mjesta u skloništima (članak 22. Konvencije); uspostave dodatni centri za žrtve seksualnog nasilja u cijeloj zemlji s kvalificiranim stručnjacima koji pružaju potporu i upućuju žrtve u skladu s Konvencijom te u međuvremenu osigura da postojeće zdravstvene službe pružaju odgovarajuću potporu žrtvama (članak 25. Konvencije); osigura da sankcije budu razmjerne težini kaznenog djela u svim slučajevima koji se odnose na oblike nasilja nad ženama obuhvaćene

Konvencijom (članci 49. i 50.), osigura korištenje naloga o zaštiti i izbjegne praznine između naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Austriji.

- (10) Kad je riječ o Danskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se rodno utemeljenoj prirodi svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji prida potrebna politička pozornost (članak 7. Konvencije); nastavi rad na donošenju rodno osjetljivog proračuna (članak 8. Konvencije); zajamči povjerljivost u prikupljanju podataka (članak 11. Konvencije); daje prednost rodno osjetljivom pristupu u preventivnim inicijativama (članak 12. Konvencije); maksimalno poveća učinak usavršavanja oslanjajući se na stručno znanje organizacija za prava žena (članak 15. Konvencije); uspostave institucionalizirane strukture za suradnju kako bi međuresorna suradnja bila učinkovita (članak 18. Konvencije); žrtvama osigura pristup dugoročnom psihološkom savjetovanju (članci 22. i 25. Konvencije); uputi aktere kaznenog pravosuđa u novo kazneno zakonodavstvo (članci 49. i 50. Konvencije); zajamči da se procjena rizika provodi u koordinaciji s relevantnim akterima (članak 51. Konvencije); poveća korištenje hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti kako bi se osigurala zaštita žrtava (članci 52. i 53. Konvencije) i osigura pravilnu provedbu mjera za zaštitu žrtava u istragama i sudskim postupcima (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Danskoj.
- (11) Kad je riječ o Finskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se izradi dugoročna nacionalna strategija kako bi se postigao sveobuhvatan i koordiniran pristup (članak 7. Konvencije); osiguraju održivi mehanizmi financiranja za nevladine organizacije koje pružaju specijaliziranu potporu žrtvama (članak 8. Konvencije); uspostave standardizirane kategorije podataka i usklade sustavi prikupljanja podataka (članak 11. Konvencije); redovito provode informativne kampanje (članak 12. Konvencije); ocijeni usavršavanje i iskoristi stručno znanje organizacija za prava žena (članak 15. Konvencije); uvedu programi za počinitelje nasilja u obitelji (članak 16. Konvencije); uspostave institucionalizirane međuresorne strukture za koordinaciju relevantnih aktera (članak 18. Konvencije); uspostave službe za potporu kako bi se žrtvama olakšao oporavak i neovisnost (članak 20. Konvencije) i osigura dostupnost službi za potporu (članak 22. Konvencije); zajamči geografska rasprostranjenost kriznih centara za žrtve silovanja kako bi sve žrtve seksualnog nasilja mogle dobiti potporu (članak 25. Konvencije); osiguraju pravodobne istrage i proaktivno prikupljanje dokaza povrh izjava žrtava kako bi se omogućio učinkovit kazneni progon slučajeva nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije) i poduzmu mjere za uspostavu standardiziranog mehanizma procjene rizika koji se sustavno primjenjuje (članak 51. Konvencije); te poveća korištenje hitnih naloga za udaljavanje i ojača korištenje naloga o zabrani pristupa i naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Finskoj.
- (12) Kad je riječ o Monaku, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se izradi dugoročna opća strategija kako bi se postigao sveobuhvatan i koordiniran pristup (članak 7. Konvencije); nastave prikupljati podaci o svim oblicima nasilja nad ženama obuhvaćenima Konvencijom (članak 11. Konvencije); prošire mjere za

sprečavanje nasilja u obitelji kako bi se obuhvatili drugi oblici nasilja iz Istanbulske konvencije (članak 12. Konvencije); izrade nastavni materijali o nasilju nad ženama (članak 14. Konvencije); uvedu programi za počinitelje nasilja (članak 16. Konvencije); uspostavi telefonska linija za pomoć ženama žrtvama nasilja (članak 22. Konvencije); uspostavi krizni centar za žrtve silovanja i centar za žrtve seksualnog nasilja kako bi žrtve imale pristup psihološkom savjetovanju i podršci (članak 25. Konvencije); osigura da stručno osoblje uključeno u kaznene postupke ima dovoljno stručnog znanja i prođe osposobljavanje o rodnoj osjetljivosti (članci 49. i 50. Konvencije); standardizira praksu koordinirane procjene rizika za relevantne službe za sve oblike nasilja obuhvaćene Konvencijom (članak 51. Konvencije) i osigura zaštitu prava i interesa žrtava tijekom istraga i sudskih postupaka (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Monaku.

- (13) Kad je riječ o Crnoj Gori, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se osiguraju odgovarajući ljudski i financijski resursi za politike, mjere i zakonodavstvo u području sprečavanja i suzbijanja nasilja nad ženama i da se zajamči održivo financiranje nevladinih organizacija (članak 8. Konvencije); omogući da svi relevantni dionici prikupljaju i razvrstavaju podatke (članak 11. Konvencije); dodatno poradi na provedbi redovitih preventivnih mjera i informativnih kampanja te isticanju povećanog rizika od nasilja s kojim se suočavaju žrtve interseksijske diskriminacije (članak 12. Konvencije); dodatno poradi na suzbijanju stereotipa i predrasuda prema ženama u području formalnog obrazovanja, kulture i medija (članak 14.); osigurati usavršavanje o nasilju nad ženama za sve stručnjake koji dolaze u kontakt sa žrtvama (članak 15. Konvencije); uspostave i prošire programi za počinitelje nasilja u obitelji i počinitelje seksualnog nasilja (članak 16. Konvencije); dodatno poradi na jačanju međuresorne suradnje (članak 18. Konvencije); osigura da pružatelji zdravstvene zaštite daju prednost ženama žrtvama nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te da poštuju njihovu privatnost (članak 20. Konvencije); poveća dostupnost specijaliziranih usluga potpore i savjetovanja za žrtve (članak 22. Konvencije); uspostave krizni centri za žrtve silovanja i/ili centri za žrtve seksualnog nasilja u cijeloj zemlji radi pružanja potpore žrtvama i njihova upućivanja na psihološku potporu (članak 25. Konvencije); spriječi opetovano ispitivanje žrtava nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije); osigura da se u slučajevima nasilja u obitelji sustavno provode procjene rizika (članak 51. Konvencije); osigura dostupnost hitnih naloga za udaljavanje i učinkovito praćenje naloga o zaštiti (članci 52. i 53. Konvencije); i osigura djelotvorna primjena postojećih mjera zaštite i uvedu dodatne mjere zaštite u skladu s Konvencijom (članak 56. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Crnoj Gori.
- (14) Kad je riječ o Španjolskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se u oblikovanje politika i evaluaciju politika i mjera uključe nevladine organizacije (članak 7. Konvencije); osigura razvrstavanje prikupljenih podataka (članak 11. Konvencije); obrazuje djecu o važnosti pristanka u seksualnim odnosima (članak 14. Konvencije); unaprijedi usavršavanje svih relevantnih stručnjaka koji se u radu susreću sa žrtvama i počiniteljima nasilja nad ženama (članak 15. Konvencije); poboljša usklađenost programa za počinitelje s Konvencijom (članak 16. Konvencije); uspostave mehanizmi međuresorne suradnje (članak 18. Konvencije); zajamči da žrtve seksualnog nasilja imaju pristup službama za potporu (članak 25. Konvencije); uzmu u obzir čimbenici koji žrtvama onemogućuju prijavljivanje i koji dovode do

sekundarne viktimizacije (članci 49. i 50. Konvencije); nadležnim tijelima osigura pristup hitnim nalogima za udaljavanje u skladu s Konvencijom i poduzmu mjere za pravilno postupanje u slučajevima povrede naloga za zaštitu (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Španjolskoj.

- (15) Kad je riječ o Švedskoj, nacrt preporuke o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se u politikama o nasilju nad ženama uzmu u obzir potrebe žrtava izloženih intersekcijskoj diskriminaciji i procijeni učinak strategija (članak 7. Konvencije); osiguraju održive razine financiranja organizacija za prava žena koje pružaju specijalizirane usluge potpore (članak 8. Konvencije); donesu šire preventivne mjere za sve oblike nasilja nad ženama (članak 12. Konvencije); osigura da se o pitanjima i načelima iz članka 14. Konvencije podučava u praksi (članak 14. Konvencije); uvede sustavno usavršavanje relevantnog stručnog osoblja o svim oblicima nasilja obuhvaćenima Konvencijom i ocjenjuje ga (članak 15. Konvencije); izrade minimalni standardi za programe za počinitelje u skladu s Konvencijom i da se ti programi ocjenjuju (članak 16. Konvencije); donesu mehanizmi za koordinaciju i suradnju među relevantnim tijelima (članak 18. Konvencije); žrtvama omogućiti pristup zdravstvenoj skrbi bez diskriminacije (članak 20.); svim žrtvama osigura pristup skloništim (članak 22. Konvencije); osigura dovoljan broj kriznih centara za žrtve silovanja i/ili seksualnog nasilja u cijeloj zemlji (članak 25. Konvencije); poduzmu mjere za poticanje žena kojima prijeti intersekcijska diskriminacija da prijavljuju nasilje (članci 49. i 50. Konvencije); osigura sustavna i koordinirana provedba procjena rizika za žrtve i njihovu djecu (članak 51. Konvencije) i poduzmu mjere kako bi se osiguralo brzo izdavanje i trenutačni učinak hitnih naloga za udaljavanje, naloga o zabrani pristupa i naloga o zaštiti („nalozi o zabrani kontakta za zajednički dom”) te njihovo učinkovito praćenje (članci 52. i 53. Konvencije). Budući da su preporuke o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište Unije trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju preporuke upućene Švedskoj.
- (16) Kad je riječ o San Marinu, nacrt zaključaka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se osigura da nacionalno koordinacijsko tijelo surađuje s organizacijama civilnog društva (članak 10. Konvencije); redovito provode istraživanja o viktimizaciji i promiču istraživačke aktivnosti (članak 11. Konvencije). Budući da su zaključci o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište EU-a trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju zaključka upućenog San Marinu.
- (17) Kad je riječ o Sloveniji, nacrt zaključaka o provedbi Konvencije uključuje potrebu da se uloga koordinacijskog tijela dodijeli potpuno institucionaliziranim subjektima i da se osiguraju potrebni ljudski i financijski resursi (članak 10. Konvencije); osigura sveobuhvatno prikupljanje podataka o svim oblicima nasilja na temelju Konvencije (članak 11. Konvencije) i poduzmu mjere za poticanje prijavljivanja svih oblika nasilja nad ženama (članci 49. i 50. Konvencije). Budući da su zaključci o tim pitanjima u skladu s politikama i ciljevima Unije i ne izazivaju zabrinutost u pogledu prava Unije, stajalište EU-a trebalo bi biti da se ne protivi usvajanju zaključka upućenog Sloveniji,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije na 18. sastanku Odbora stranaka, osnovanog na temelju članka 67. Konvencije, je da se ne protivi donošenju sljedećih akata:

- (1) Preporuka za Albaniju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) Preporuka za Austriju o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) Preporuka za Dansku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) Preporuka za Finsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) Preporuka za Monako o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) Preporuka za Crnu Goru o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) Preporuka za Španjolsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) Preporuka za Švedsku o povećanju povjerenja osiguravanjem potpore, zaštite i pravde na temelju Istanbulske konvencije [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu San Marina koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)10-prov]; i
- (10) Zaključaka o provedbi preporuka u pogledu Slovenije koje je usvojio Odbor stranaka [IC-CP(2025)11-prov].

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica